

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/122/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6924204526
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6924204526.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členiek senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota, dieťa rodičov: matka C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. XXX/X, D. B. a otec E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom E. B. XXXX/X, D. B., t.č. bytom G. XXX, XXX XX H., Česká republika, štátny občan Slovenskej republiky, o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 10P/9/2024-93 zo dňa 11. marca 2025, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej aj „súd prvej inštancie“), rozhodol vo výroku I., že rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 11P/32/2018-26 zo dňa 10. septembra 2018, ktorým bola naposledy stanovená vyživovacia povinnosť otca k maloletému A. B., nar. XX.XX.XXXX, čiastkou vo výške 60,- Eur mesačne sa mení tak, že toto výživné sa zvyšuje na čiastku vo výške 200,- Eur mesačne, ktoré je otec maloletého dieťaťa povinný platiť vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa s účinnosťou od 01.11.2024. Zameškané výživné takto vzniknuté na maloleté dieťa za obdobie od 01.11.2024 do 28.02.2025 vo výške 520,- Eur je otec maloletého dieťaťa povinný zaplatiť k rukám matky maloletého dieťaťa do 31.05.2025.

Vo výroku II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie poukázal na návrh matky maloletého dieťaťa, doručený súdu dňa 30.10.2024, jeho odôvodnenie, vyjadrenie zo strany otca maloletého dieťaťa, správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Rimavskej Sobote zo šetrenia pomerov, rozsah vykonaného dokazovania a za aplikácie ust. § 62 ods. 1, 4, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine, § 121 CMP rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

2. Z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 11P/32/2018-26, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.09.2018, bolo zistené, že súd zveril maloletého A. do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, otec je povinný platiť na výživu maloletého dieťaťa výživné vo výške po 60,- Eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom 10.04.2018, zároveň bolo vyčíslené aj zameškané výživné za čas od 10.04.2018 do 10.09.2018 vo výške 300,- Eur, ktoré povolil súd splácať v splátkach po 10,- Eur mesačne s tým, že styk otca s maloletým dieťaťom nebol upravený.

3. Ďalej z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 10P/21/2023-40 bolo zistené, že súd prvej inštancie udelil matke maloletého za otca maloletého súhlas na podanie žiadosti na príslušný matričný úrad o zmenu priezviska z F. na B. a následne Okresný úrad Rimavská Sobota, odbor všeobecnej vnútornej správy rozhodol o povolení zmeny rodného priezviska maloletého F. na B., toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 29.12.2023.

4. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie poukázal na to, že matka maloletého dieťaťa podaným návrhom žiadala, aby súd zvýšil výživovaciú povinnosť otca na maloletého A., nakoľko posledné výživné bolo určené pred šiestimi rokmi, kedy sama táto skutočnosť zakladá zmenu pomerov s tým, že maloletý od posledného rozhodnutia o výživnom navštevoval materskú škôlku, v septembri 2024 začal navštevovať základnú školu, s čím boli spojené zvýšené náklady, preto matka žiadala zvýšenie výživného na sumu minimálne 150,- Eur mesačne od podania návrhu.

5. Z potvrdenia o návšteve školy súd prvej inštancie zistil, že maloletý je v školskom roku 2024/2025 žiakom 1.A triedy Základnej školy I. J. s vyučovacím jazykom maďarským. Z potvrdenia o výške príjmu matky bola zistená jej čistá priemerná mesačná mzda za obdobie 01/2024 až 10/2024 vo výške 915,01 Eur, z potvrdenia zamestnávateľa otca spoločnosti SPUR a.s. súd prvej inštancie zistil, že jeho priemerný čistý príjem za 01/2024 až 10/2024 predstavoval 34.317,20 Kč a za mesiace 11/2024 až 12/2024 predstavoval priemerný čistý príjem otca 31.123,50 Kč.

6. V rámci vypočítania matky na pojednávaní, táto uviedla, že trvá na podanom návrhu, žiadala zvýšiť výživné už na sumu 200,- Eur mesačne od 01.11.2024 s tým, že, čo sa týkalo výdavkov matky, okrem bežných výdavkov na dieťa, matka preukazovala výdavky na poistenie 30,- Eur, výdavky na školské poplatky, ošatenie, obuv, stravu, školské potreby, vitamíny, lieky, krúžok, poistenie, výdavky na byt, za ktorý platí 183,- Eur mesačne. Rovnako matka uviedla na pojednávaní, že v rámci telefonického rozhovoru jej otec dieťaťa povedal, že by vedel platiť výživné aj 200,- Eur, pretože zarába aj 40.000,- Kč mesačne. Uviedla, že výživné za október 2024 bolo zaplatené, v novembri 2024 otec dieťaťa zaplatil sumu 100,- Eur, vo februári 2025 sumu 180,- Eur.

7. Súd prvej inštancie z takto zisteného skutkového stavu a po vykonanom dokazovaní skonštatoval, že od posledného rozhodnutia o výživnom došlo k výraznej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, nakoľko maloletý od poslednej úpravy začal navštevovať základnú školu, s čím sú spojené zvýšené náklady na učebné pomôcky, poplatky a krúžky, ktoré maloletý navštevuje, rovnako sa zvýšili aj výdavky na ošatenie, poistenie, vitamíny, základné potreby, o čom matka predložila doklady a pokladničné doklady s tým, že v súčasnosti príjem otca predstavuje po prepočte kurzom NBS sumu 1.230,- Eur (31.123,50 Kč), a teda je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživné maloletého A. sumou 200,- Eur. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 11P/32/2018-26 zo dňa 10. septembra 2018 (kedy bola naposledy stanovená výživovacia povinnosť otca k maloletému), a to tak, že zvýšil výživné na čiastku 200,- Eur mesačne počnúc dňom 01.11.2024, ktoré je povinný platiť otec maloletého dieťaťa vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa. Zároveň súd prvej inštancie rozhodol aj o zameškanom zročnom výživnom za obdobie od 01.11.2024 do 28.02.2025 vo výške 520,- Eur s tým, že zaviazal otca zaplatiť ho k rukám matky do 31.05.2025. Súd prvej inštancie pri výpočte zameškaného výživného vychádzal z toho, že otec dieťaťa zaplatil za zameškané obdobie celkovo sumu 280,- Eur, rozdiel medzi výškou určenej výživovacej povinnosti 200,- Eur mesačne x 4 mesiace (november 2024 až február 2025) a zaplateným výživným, t.j. suma 520,- Eur predstavuje zameškané výživné. K zmene pomerov poukázal súd prvej inštancie na ust. § 121 CMP a na ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, a to do druhej časti výroku I. v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletého, a to v podaní doručenom súdu 24.03.2025. V odvolaní uviedol, že ho žiada z dôvodu, že nezvládne do konca mája 2025 zaplatiť naraz 520,- Eur plus 200,- Eur výživné na syna A., nakoľko má exekúciu, ktorú mu strhávajú z platu, v mesiaci marec mu bolo strhnutých 10.000,- Kč a jeho čistý príjem bol 20.000,- Kč, čiže naraz celkom 18.000,- Kč je pre neho veľa a toľko dohromady nemá. Potvrdil, že bude 200,- Eur posielat ako výživné. Pre päťčlennú rodinu je to naraz veľká čiastka, žiadal splátky na zameškané výživné po 50,- Eur mesačne. V ďalšom poukázal na jeho výdavky na nájom, vodu, elektrinu

a plyn v celkovej sume 23.225,- Kč, na vyúčtovanie za elektriku, kedy bude musieť doplácať 3.916,- Kč, ďalšie poplatky na telefón 1.200,- Kč., internet 800,- Kč, kartička na MHD 620,- Kč.

9. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník maloletého, ktorý uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie, pridržiava sa vyjadrenia kolízneho opatrovníka počas súdneho pojednávania, s námietkou otca týkajúcej sa lehoty splatnosti zameškaného výživného vzniknutého na maloletého za obdobie od 01.11.2024 do 28.02.2025 vo výške 520,- Eur, ktoré je otec maloletého dieťaťa povinný zaplatiť k rukám matky do 31.05.2025 nesúhlasí, navrhuje, aby odvolací súd v plnom rozsahu potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a odvolanie otca v plnom rozsahu zamietol.

10. K odvolaniu otca sa vyjadrila aj matka maloletého, ktorá uviedla, že čo sa týka návrhu otca na splácanie po 50,- Eur mesačne, s týmto matka nesúhlasí, uvedené navrhovala partnerka otca s tým, že matka partnerke povedala, že ak teda splátky, tak minimálne 100,- Eur mesačne, aby podlžnosť otca maloletého bola čím skôr splatená. Keďže sa nemohli dohodnúť, tak preto sa otec rozhodol podať odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie. Matka dala súdu na vedomie, že zameškané výživné sa navýšilo, nakoľko za marec 2025 poslal otec 150,- Eur, nebol ochotný doplatiť zvyšných 50,- Eur s tým, že výživné na mesiac je 200,- Eur, ako je uvedené v napadnutom rozsudku, to znamená, že zameškané výživné k 08.04.2025 je vo výške 570,- Eur. Zároveň matka vyjadrila žiadosť, aby rozhodnutie súdu bolo v prospech maloletého, teda čím skôr, aby bolo vyplatené zameškané výživné, nakoľko neustále ich domácnosť pociťuje finančný deficit, nepravidelne platené alebo vôbec neplatené výživné. V prípade splátkového kalendára žiadala určiť minimálne 100,- Eur mesačne.

11. K vyjadreniu matky sa vyjadroval aj otec, a to v podaní doručenom 05.05.2025, kde uviedol, že trvá na jeho odvolaní vo veci dlžného výživného, uviedol, že prosí o splátkový kalendár na 50,- Eur mesačne, má novú rodinu, so splátkami matky 100,- Eur mesačne nesúhlasí, čiže celkom aby sa posielalo 250,- Eur mesačne na maloletého syna.

12. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k vyjadreniu otca uviedol, že otec maloletého dieťaťa nemá inú vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom, má ju iba k maloletému A. B., platby výživného by mali mať prednosť pred ostatnými výdavkami otca.

13. Do momentu konania a rozhodovania odvolacím súdom ďalšie podania nenasledovali.

14. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1, § 3 ods. 5 písm. a) CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, a to otcom maloletého dieťaťa, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, posúdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za aplikácie ust. § 65, § 66, § 67 CMP a verejným vyhlásením rozsudku odvolacím súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP, bol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a v závislom výroku II. o trovách konania (v celom rozsahu) potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

15. Pre posúdenie odvolacieho dôvodu otca maloletého dieťaťa nebolo potrebné nariadiť pojednávanie, ak odvolací súd nezistil dôvody pre zopakovanie alebo doplnenie dokazovania, súd prvej inštancie v potrebnom rozsahu zistil skutočný stav veci nevyhnutný pre rozhodnutie o podanom návrhu matky maloletého dieťaťa pre zvýšenie výživného. Podstatou odvolania podaného otcom maloletého dieťaťa bolo namietanie doby splatnosti zameškaného zročného výživného (splatné do 31.05.2025), výšku zvýšeného výživného otec maloletého nenamietal. Žiadal určiť splátky na zaplatenie zameškaného výživného, ktoré odôvodňoval zvýšenými výdavkami v rámci novej päťčlennej rodiny, ktorú má v Českej republike, exekúciou, ktorú mu strhávajú zo mzdy. Dôkazy preukazujúce tieto jeho tvrdenia ohľadne finančných, majetkových pomerov odvolaciemu súdu v rámci odvolania nepredložil.

16. Čo sa týka prvej časti výroku I. napadnutého rozsudku ohľadne zvýšenia vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa zo strany otca na čiastku 200,- Eur mesačne, počnúc od 01.11.2024, táto časť výroku I. napadnutá odvolaním zo strany otca nebola, ale keďže je závislá od napadnutej druhej časti I. výroku, odvolací súd preskúmal aj túto časť I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd v plnom rozsahu prebral súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatnenej

požiadavky, odvolací súd v celom rozsahu zdieľa aj právne závery súdu prvej inštancie vo veci, v ktorej navyše aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil. S poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a odkazuje na správne písomné vyhotovenie rozsudku súdu prvej inštancie.

17. Len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o zmene výživného (§ 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine) riadne porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že nastala zmena pomerov a uvedené bolo potrebné vyjadriť aj v rozsahu stanovenia vyživovacej povinnosti. Bolo preukázané, že v čase rozhodovania o zvýšení výživného došlo k zmene pomerov, ktorá odôvodňovala zmenu vyživovacej povinnosti otca. Odvolací súd bol toho názoru, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť zvýšené výživné tak, ako stanovil súd prvej inštancie a otec maloletého ani v rámci podaného odvolania nedal námietky týkajúce sa výšky stanoveného zvýšeného bežného výživného, kde teda aj v rámci odvolania uviedol, že bude platiť 200,- Eur mesačne, čiže nemal výhrady k takto zvýšenému výživnému v rámci odvolania.

18. Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

19. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

20. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

21. Z citovaných ustanovení, ktoré sú subsidiárne aplikovateľné podľa § 2 ods. 1 CMP aj v danom mimosporovom konaní, vyplýva, že lehota na plnenie je patričnou lehotou a zásadne tvorí tri dni, len v odôvodnených prípadoch môže súd určiť lehotu dlhšiu, a to podľa okolností daného prípadu, napr. podľa sociálnej a rodinnej situácie, zdravotného stavu osoby, ktorej sa ukladá povinnosť a podobne, prípadne súd môže určiť, že peňažné plnenie možno plniť v splátkach, kde určuje súd výšku splátok, podmienky splatnosti, ako aj to, že omeškanie s plnením jednej splátky môže mať za následok splatnosť celého plnenia. Pre takéto rozhodnutie sa však podľa súdnej praxe vyžaduje zistenie takých skutočností, z ktorých by bolo možné vyvodiť presvedčivý záver súdu o tom, že vzhľadom na povahu prejednáwanej veci, na nárok a osobné pomery účastníkov je vhodné určiť na plnenie lehotu dlhšiu než tri dni, prípadne určiť, že plnenie sa bude splácať v splátkach.

Súd môže sám a nezávisle i bez návrhu účastníka konania uvážiť, či je toto povolenie uvedenej výhody vhodné so zreteľom na okolnosti danej veci. K hľadiskám, ktoré sú v tomto smere významné, patrí predovšetkým výška priznaného plnenia, platobná schopnosť povinného a v konaní prejavovaná snaha o plnenie, osobné pomery účastníkov, možnosť oprávneného domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a tiež skutočnosť, či by prípadné plnenie stanovenej povinnosti v lehote troch dní bolo v riešenom prípade pre povinného príliš ťaživé. Ten záver súdu o splnení podmienok na určenie dlhšej lehoty na vykonanie plnenia ako tri dni od právoplatnosti rozsudku musí byť vždy náležite odôvodnený.

Pri rozhodovaní o plnení v splátkach, osobitne, ak ide o dlh na výživnom, súd musí prihliadať aj na potreby maloletého dieťaťa, dôležité pre jeho priaznivý fyzický a duševný vývin, navyše, keď ide o výživné, ktoré maloletému patrí späťne, t.j. už malo byť poskytované v minulosti a musí sa súčasne prihliadať aj na to, aby nebol splatený až po neprimerane dlhom čase na úkor maloletého dieťaťa.

22. Čo sa týka napadnutej druhej časti I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie o zameškanom výživnom na maloleté dieťa, odvolací súd ho preskúmal a dospel k záveru, že táto je vecne správna. Odvolací súd sa stotožnil s určením obdobia, aj výšky zameškaného ročného výživného od 01.11.2024 do 28.02.2025 v sume 520,- Eur, berúc do úvahy, že súd prvej inštancie vychádzal pri jeho určení zo stavu, že otec zaplatil za zameškané obdobie celkovo sumu 280,- Eur, ktorú odrátať od celkového zameškaného ročného výživného v sume 800,-Eur, a teda správne určil sumu 520,- Eur. Otec maloletého sa pojednávania pred súdom prvej inštancie nezúčastnil, nepožiadaval o to, aby prípadné zameškané výživné mu povolil splácať v splátkach v rámci konania pred súdom prvej inštancie a ani v rámci podaného

odvolania súdu nepreukázal, že jeho majetkové, finančné a osobné pomery mu neumožňujú zameškané výživné splatiť v lehote určenej súdom prvej inštancie. Otec maloletého žiadal splatiť dlh v splátkach po 50,- Eur mesačne, čo vzhľadom k výške zameškaného výživného 520,-Eur (teraz už 570,- Eur), by splatil do 10 mesiacov, čo rozhodne nie je v prospech uspokojovania potrieb maloletého dieťa, išlo by o neprimerane dlhý čas na úkor maloletého dieťaťa. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, teda otca maloletého (exekúcie, úvery). Z tohto dôvodu odvolací súd mal za to, že je správne určená aj lehota splatnosti na zaplatenie zameškaného ročného výživného do 31.05.2025.

23. Na základe uvedeného bol rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdený ako vecne správne rozhodnutie.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože neboli zistené dôvody postupu pre iné rozhodnutie o týchto trovách v zmysle ust. § 54, § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).